

Rejstřík klubů

vena hrací plocha. Bohužel, naděje domácích se nenaplnily, hosté zvítězili 1:0 brankou slavného křídelného útočníka Orsiho.

V Teplicích se i nadále hrál výborný fotbal. Bohužel, především z hospodářských důvodů a kvůli odchodu řady kvalitních hráčů, se však dlouho teplečtí v lize ČSR neohřáli. Politické události posunuly zájem o TFK do pozadí, zbytek dokonala nucená přeměna na NSTG a pochopitelně i válka. Několik vytrvalců se ještě snažilo vši silou mužstvo a jeho herní činnost udržet nad vodou, včetně nasazení Čechů jako fotbalistů, přestože to bylo zakázáno. Přes veškerou snahu hráčů i funkcionářů se však museli teplečtí v sezoně 1943/44 všeho definitivně vzdát a modrobílý fotbal v Teplicích skončil.

Karel Koželuh, tehdejší kapitán modrobílých ve své vzpomínkové knize "Jak jsem se měl v Americe" věnuje historické cestě za oceán několik stránek vzpomínek, a to v kapitole Poprvé do Ameriky jako kapitán:

"...Na první cestě do Ameriky jsem plul na lodi Zeelandia jako kapitán, ne ovšem jako kapitán lodí, ale jako kapitán fotbalového klubu TFK 903 (skutečně to není překlep, tento název klubu uvádí sám autor Karel Koželuh - pozn. autora), který byl pozván k absolování zámořského turné do Jižní Ameriky. Poměry v československém sportu po první světové válce byly úplně jiné než teď (knihla byla vydána v roce 1946. - pozn. autora). Čeští hráči hráli v německých a maďarských klubech, němečtí a maďarští borci zase v českých.

Sparta prožívala tehdy slavnou éru neporazitelné spartánské mašiny s nepřekonatelným Vaškem Pilátem ve středu útoku, tam tedy pro mne nebylo místo. A prvním nástupcem ve Spartě byl známý maďarský internacionál "Goal Király" Alfred Schaffer. Teprve po jeho krachu jsem nastoupil místo centforwada ve spartánském dresu já, a tak jsem mezitím tehdy hrál s TFK 903, kde mě hráči zvolili za kapitána. Teplečtí fotbalisté hráli tehdy skvělou úlohu v historii československého fotbalu a měli ve svém středu několik vynikajících internacionálů. Bobor hrál později za Slavii, Sedláček byl a je opět

trenérem ACS.

Jihoamerického turné se zúčastnili hráči: Gotze, Morvay, Guba, Bobor, Koželuh, Banáč, Schröder, Mahrer, Sohns, Haberströh, Sedláček, Riedl, Schrenk, Höfer, Kunte, Döhring a Polster. Síla jihoamerického fotbalu nebyla v tehdejší době v Evropě mnoho známa, až teprve překvapující nádherné vítězství Uruguayců na pařížských olympijských hrách v roce 1924 přesvědčilo Evropu o tom, jak znamenitý fotbal se hraje v Jižní Americe. V Praze jsme se přesvědčili o technické vyspělosti Uruguayců až později při startu Nacional Montevideo a Peñarolu. Byli tedy Čechoslováci jakýmsi zkušebním králikem a měřítkem síly mezi kontinentálním a jihoamerickým fotballem. První zápas na jihoamerické půdě jsme sehráli 6. srpna 1922. Jevišťem bylo Sportivo Barras, v hledišti 30.000 diváků. Náš soupeř, městský tým Buenos Aires, nastoupil v sestavě: Magistretti, Bidoglio, Gastoldi, Vigliola, Solari, Calomino, Chiesa, Caslini, Rolfram, River. Proti nim jsme postavili jedenáctku: Guba, Sohns, Morvay, Döhring, Banáč, Mahrer, Bobor, Sedláček, Koželuh, Schröder, Polster.

Hra naše i soupeřova byla vysoké technické úrovně, plná dramatických momentů, temperamentní obecenstvo ječelo do ochraptění hlasivek, ale ještě mu bylo dost dechu, aby nás zahrulo po skončení hry srdečnými ovacemi. Zasloužili jsme si jich, jednak za pěkný nerozhodný výsledek 1:1 a jednak za výborný výkon. Druhý zápas hraný o týden později s reprezentačním teamem Argentiny, měl teprve velký sportovní a finanční úspěch. Hráli jsme opět nerozhodně 1:1 před návštěvou 40.000 diváků. Čistý zisk ze zápasu byl 35.000 pesos, v československé měně asi 630.000 Kč. V tomto zápase jsem vstřelil velmi pěknou vedoucí, ale také jedinou branku. Třetí zápas jsme hráli v Buenos Aires s městským teamem. V tomto zápase se zvláště vyznamenal Sedláček, který vstřelil tři branky. Také v Uruguayi jsme zahráli velmi dobře, a s výjimkou prohraného zápasu s výborným reprezentačním mužstvem Uruguaye 2:0 a Peñarolem 1:0, neprohráli jsme na turné jediného zápasu. Konec zájezdu však skončil "palácovou revolucí". Vedoucí výpravy chtěli, aby se mužstvo vrátilo do Prahy, ale hráči žádali "benefiční zápas", jak tomu bylo v Jižní Americe zvykem. Vedoucí odjeli bez mužstva do Teplic a mužstvo, na něž byla uvalena klatba diskvalifikace, se neslavně vracelo domů v mezpalubí. Tak skončil můj první zájezd do Jižní Ameriky, kde jsem si kromě fotbalu zahrál také několikrátě tenis."

Klub se kromě pravidelných mistrovských zápasů zúčastňoval i řady přátelských zápasů a řady různých turnajů. Jedním z nich byl na podzim roku 1931 hraný Pohár časopisu České Slovo, který Teplečtí s převahou vyhráli, přičemž jejich supeři byly ligové mimopražské kluby. Situaci v tehdejším fotbalu popisuje stručný článek v časopisu Star takto:

"...skoro již ani není pravdou, že by ve fotbalu byla také alespoň zimní přestávka, když letní již dávno přestala existovat. Zavedením profesionalismu se situace ještě zhoršila. Kluby mají závazky, hráči žádají své a tak nezbývá, než hledat prameny příjmů, jak jen trochu se dá, přirozené, že na odpočinek není ani pomysleno. Naším letenským leadrům, těm jest ještě hej, mohou podniknouti při své hospodářské situaci a možnosti dovolených pro hráče výnosné zájezdy, které mnohdy znamenají zachránění finanční situace celého roku. Ostatní naše kluby jsou odsouzeny mimo ligu jen k přátelským utkáním, to jen my jsme takoví kavalíři, že sem zveme různá provinciální maďarská a rakouská mužstva, z jejichž startu se pak dělá vyvrcholení mezinárodní sezony, aniž bychom se starali o částečnou reciprocitu. Kromě Slavie, Sparty a trochu Viktorie Žižkov, nikdo naše kluby nezve. Aby vzbuzen byl větší zájem a klubům pomozeno, uspořádán byl letošního roku turnaj za účasti Náchoda, Teplitzer FK, Viktorie Plzeň, Kladna a Rakovníka, k němuž redakce Českého Slova věnovala vkusný pohár..."

Tento pohár, jak uvedeno výše se dostal poprávu do držení severočeského německého Teplitzer FK.

1933. Turné do Jižní Ameriky - Buenos Aires
Teplitzer FK 903
Kapitán Koželuh
Morvay, Guba, Bobor, Banáč, Schröder, Mahrer, Sohns, Haberströh, Sedláček, Riedl, Schrenk, Höfer, Kunte, Döhring, Polster

TFK 1933 v autogramech na Moravskoslezském turné.

TFK 1934

Teplečtí v dobách své velké slávy - v roce 1936
Watzata, Nahlovsky, Pechan, Kern, Reichenhauer, Putz, Kugler, Krčil
Koder, Patzel, König

pohlednice Karla Koželuha z Rotterdamu, kde se nalodil TFK na svůj slavný jihoamerický zájezd

Teplečtí s pohárem za vítězství v Poháru Českého Slova